

saadanne Vilkaar, at det bliver nogen Op-gave for dygtige Mænd netop at vælge denne Bei til deres Livsstilling, naar der med Hensyn til de Vilkaar, der kan bydes dem, er en saa afgjort Forskjel til de andre Livsstillinger, som de derigjennem kunne naae. Det er en Erfaring, enhver privat Skolebestyrer vil gjøre, at det er uhyre vanskeligt at finde dygtige Kræfter, saa at det, man ser, efterhaanden opveies ved det, man ikke ser ved et flygtigt Blik, naar man vil betragte Sagen udenfra. Men der er mange andre Hensyn, og jeg tør paastaa, at jo længere Udviklingen gaar i den Retning, desmere vil det vise sig, at den private Skole ikke vil være istand til med de pekuniære Kræfter, den kan erhverve sig, at opfylde de Fordringer, som ere i betydelig Grad stigendr fra Dag til Dag. Jeg vil blot nævne de Fordringer, der gjøres til Skolepengene, men der er saa mange andre Hensyn i den Henseende, som gjøre, at det, skjøndt jeg selv er privat Skolebestyrer og skjøndt den Skole, jeg bestyrer, virker under langt heldigere Forhold end de fleste andre, er min fulde Overbevisning, at den Bei, man er kommen ind paa, at ville saameget som muligt fjerne de offentlige Statsanstalter, for at gjøre dem til private, er en usund og skadelig Bei. Jeg havde ikke tænkt at inklade mig herpaa, men jeg maatte dog nedlægge denne for mig nødvendige Indsigelse mod denne Doktrin. Jeg har en fuldstændig modiat Anskuelse; for mig er netop Spørgsmaalet om Rønne private Skole et Principspørgsmaal, og jeg tau derfor ikke stemme for Udvalgets Underændringsforslag.

Juel: Jeg skal ikke blande mig i det saa meget omdebatterede Spørgsmaal om Understøttelse til Forfatterinder. Jeg tror, det er en uberettiget Fordring, man stiller, at ethvert enkelt Medlem i denne Sal skulde have Leilighed til at sætte sig grundig ind i ethvert af de Spørgsmaal, som foreligger her til Behandling og Afstemning. Der er mange Tilfælde, hvor man maa have Tillid til Finantsudvalget og til de Underjøgelsjer, dette har anstillet, og naar alle Finantsudvalgets Medlemmer saaledes som i dette Tilfælde, baade fra højre og venstre Side, ere enige om en saa ubetydelig Indstilling, som denne forekommer mig at være, saa ser jeg

ingen Grund til at forlade Udvalgets Indstilling, og jeg skal derfor stemme for den. — Der er derimod et andet Punkt under den her foreliggende Sag, som jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord om. Det vil erindres, at jeg under Finantslovens første Behandling tillod mig at opfordre Ministeren og Udvalget til at søge at faae optaget paa Finantsloven en Bevilling til Kjøbenhavns Musikkonserveratorium, og det er for mig en Tilfredsstillelse, at dette Ønske er imødefømt fra den høitærede Ministers Side, og at Udvalget ligeledes er gaaet ind paa at give denne Bevilling. Denne Bevilling er delt i en Sum af 4,000 Kr. og en paa 6,000 Kr. Om de 4,000 Kr. synes der at være fuld Enighed, nemlig om, at dette Beløb skal tages af selve Statskassen. Hvad derimod Beløbet 6,000 Kr. angaar, som nærmest tænkes anvendte til begavede Elever paa Konserveratoriet, væsentligst af Almuestanden, er der opkommet Uenighed mellem det ærede Udvalg og Ministeren, idet Udvalget mener, at denne Bevilling passende kunde tages af Kommunitetets Midler, hvorimod (Uro.) ...

Formanden (Krabbe): Mine Herrer, der er ikke tilstrækkelig Ro i Salen.

Juel: ... den høitærede Minister temmelig kategorisk erklærede, at det kunde han ikke gaa ind paa, uden dog nærmere at motivere sin Anskuelse. Det vilde for mig være sørgeligt, om saa vigtige Interesser som de, der her ligge for, skulde tilfidsættes eller lide under, at man ikke kunde blive enig om, fra hvilken Kasse de Pengene skulde tages, som man ellers er enig om, at give; thi derom kunne vi jo alle være enige, at, hvad enten Pengene skulle tages ud af Statskassen eller af Kommunitetets Midler, skal der Bevilling af Rigsdagen til. For mig staar det som aldeles ligegyldigt, ud af hvilken Kasse denne Bevilling tages, og det var meget uheldigt, om, som sagt, Konserveratoriet skulde lide under, at man ikke kan blive enig om, hvor Skabet skal staa. Jeg tror iøvrigt, at Udvalget i denne Sag, naar man ser nærmere til, har truffet det Rette, og at den høitærede Minister mulig, naar han faar overveiet Sagen nærmere, vil komme til det Resultat, at det Diemed, som her søges til-